भाजः अतिप्रभूततररससेविनो भूयास्म। एतस्य मन्त्रद्वयस्य दार्शिके यजमाने विनियोगमपस्तम्ब आह, यदप्सु त इत्युपक्रम्य भूयिष्ठभाजो भूयास्मेति मुखं विमृष्य इत्यन्तेन वाक्येन॥

सप्तदशीमाह। "अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्। ममासि योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन् वह हव्यान्यग्ने। पुत्रः पुत्रे लोककृज्जातवेदः" इति। हे अग्ने अहं त्वदस्मि त्वत्तः सकाशाद्यजमानोऽस्मि, त्वमपि एतद्रूपं मदसि मत्तः सकाशादेतदाहवनीयरूपं प्राप्तोऽसि। मयाह्याधीयमानस्य तवाहवनीयत्वम्, अतः कारणात् त्वं मम योनिः कारणमसि। अहञ्च तव योनिः कारणमस्मि। हे अग्ने ममैव सन् त्वं मदीय एव भूत्वा हव्यानि वह। हे जातवेदः सर्व्वजगदभिज्ञ यथा लोके पुत्रः पितृलोककृत् स्थान-सम्पादको भवति, अतो यथा मया तव स्थानं सम्पादितम्, तथा त्वयापि मम पुण्यलोकः सम्पादनीयः। एतस्य मन्त्रस्य फलचमसे विनियोगमापस्तम्ब आह, अहं त्वदस्मि मदसीत्यङ्गारे ऊत्वा तस्मै भक्षं प्रयच्छेदिति॥

अष्टादशीमाह। "इहैव सन् तत्र सन्तं त्वाऽग्ने। प्राणेन वाचा मनसा बिभर्म्मि। तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत् [७]। ज्योतिषा त्वा वैश्वानरेणोपतिष्ठे" इति। हे अग्ने अहमिहैव दूरदेशे स्थितः सन् तत्र आहवनीयायतने सन्तं वर्त्तमानं त्वां मदीयेन प्राणेन मनसा वाचा बिभर्म्मि धारयामि तिरोव्यवहितो भूत्वा सन्तं वर्त्तमानम् आयुः मा मां प्रति मा प्रहासीत् मा परित्यजेत्। वैश्वानरेण सर्व्वपुरुषहितेन ज्योतिषा युक्तं त्वाम्